

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ

Азъ ти казахъ че искамъ да ся поразговоржъ съ него.

ГУБЕТТА.

Лесно нѣщо. Испроводете вратаръ-тъ Астолфо да му каже, че Ваше Высочество го чакате да дойде днесъ на еди-кой часъ въ палатъ-тъ.

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ

Щж направѣжъ тѣй, нѣ той ще ли дойде?

ГУБЕТТА

Успокоете ся Господже, той слѣдъ малко трѣба да замине отъ тукъ съ приятели-тъ си, които съ ва засрамили.

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ

Мыслятъ ли тя еще за графъ Белверанскы?

ГУБЕТТА

Мыслятъ мя цѣль Испанеолець отъ петы-тъ до глава-та. Азъ имъ съмь единъ отъ най вѣрны-тъ приятели. По нѣкоги имъ заемамъ пары.

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ

Пары! защо имъ съж?

ГУБЕТТА

Хе! За иждивяваніе.

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ, настарна.

О Боже мой! упаци ми Дженаро!

ГУБЕТТА

Освѣнь туй, испанеолець-тъ, или този кой-то иска да ся казва такъвъ, трѣба да е всегда веселъ и да знае да тегли дявола отъ опашката. И върху това, госпоже, дохожда ми едно размышленіе.